

Hoofdtrainer sportvereniging maakt schaarse specifieke deskundigheid niet aannemelijk

Hof Den Bosch 19 mei 2011, 10/00762, LJV BR6093, MK II

Belastingjaar/tijdvak 2008

Artikel 8, Artikel 9a, Uitv.besl. LB 1965

Artikel 15a, Wet LB 1964

Samenvatting

Belanghebbende, woonachtig in het buitenland en met een buitenlandse nationaliteit, heeft een arbeidsovereenkomst gesloten met een Nederlandse werkgever als hoofdtrainer van een sportvereniging. Belanghebbende heeft verzocht om toepassing van de 30%-regeling. In geschil is of belanghebbende ten tijde van het aangaan van de arbeidsovereenkomst beschikte over specifieke deskundigheid die op de Nederlandse arbeidsmarkt niet of schaars aanwezig was.

De rechtbank ([NTFR 2010/2421](#)) heeft geoordeeld dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat de werkgever wegens het niet-beschikbaar zijn van gediplomeerde trainers genoodzaakt was zijn hoofdtrainer in het buitenland aan te trekken.

In hoger beroep stelt de werkgever dat er slechts twee geschikte beschikbare kandidaten waren. Kandidaten die te hoge financiële eisen stelde of die te oud waren zijn hierbij door de werkgever niet als beschikbaar aangemerkt. Het hof is het daar niet mee eens. Dergelijke omstandigheden betekenen niet dat deze kandidaten niet beschikbaar zijn. Op die grond verhoogt het hof het aantal beschikbare kandidaten tot dertien. In dat geval kan volgens het hof van schaarste niet meer worden gesproken. Het beroep van belanghebbende op de meerderheidsregel wordt verworpen nu de drie aangedragen gevallen die de 30%-regeling wel hebben gekregen, niet vergelijkbaar zijn met het onderhavige geval. Zij beschikten namelijk over internationale ervaring op een niveau dat in het geval van belanghebbende ontbreekt. Van vergelijkbare gevallen is derhalve geen sprake. (Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar ([Molenaar*](#))

Zoals uit de pers blijkt gaat het hier om Harm van Veldhoven, de Belgische trainer van Roda JC, die in november 2008 na het ontslag van de vorige trainer tussentijds bij de club kwam en deze van een degradatiekandidaat tot een stevige middenmoter in de eredivisie maakte. Hij wilde gebruikmaken van de 30%-regeling, maar de Belastingdienst weigerde dat en Rechtbank Breda sprak op 24 september 2010 ([NTFR 2010/2421](#)) uit dat hij niet over de vereiste schaarse specifieke deskundigheid beschikte. Hof Den Bosch bevestigt nu deze uitspraak.

In mijn commentaar op [NTFR 2010/2421](#) concludeerde ik dat voor deze voetbaltrainer scherpere criteria voor de 30%-regeling worden aangelegd dan voor buitenlandse leidinggevenden in andere bedrijfstakken. En helaas doet Hof Den Bosch dit nu wederom. Centraal in beide uitspraken staat de invulling van het begrip 'schaars', is deze voetbaltrainer zo bijzonder dat de club geen andere had kunnen nemen? Op zichzelf een legitieme vraag, maar opvallend is dat het begrip 'schaars' in art. 9a Uitv.besl. LB 1965 niet wordt toegelicht, ook niet in de wetshistorie. Dit in tegenstelling tot het begrip 'specifieke deskundigheid', waarvoor wel criteria gegeven worden. Het is al jaren zo dat het genoeg is om aan die criteria te voldoen en dat er niet naar de mate van 'schaarste' gekeken, ook in de jurisprudentie. Zie hiervoor de uitspraken over een Belgische musicalacteur ([NTFR 2005/1512](#)) en een Belgische voetballer ([NTFR 2011/896](#)). Die uitspraken kloppen ook met de uitlatingen van de staatssecretaris, die in 2002 meldde dat aan 31.600 buitenlanders de 30%-regeling was toegekend, waarvan velen met lage inkomens (zie [NTFR 2004/1499](#)). Bij hen kan nooit de 'schaarste' zijn getoetst, zoals nu wel met deze voetbaltrainer gebeurt.

De voetbalclub voerde over het aspect 'schaarste' aan dat er een keuze was uit twee trainers die voldeden aan de opgestelde competentielijst. Elf trainers waren afgevallen omdat zij teveel wilden verdienen, al eerder bij dezelfde voetbalclub waren ontslagen of te oud waren. Mij komt dat zeer plausibel voor, zeker als je als club onderaan het rechterrijtje van de eredivisie bungelt en door de KNVB op je vingers getikt bent vanwege je penibele financiën. Dan moet je kritisch kijken welke trainer haalbaar is en dus vallen er veel af. Maar Hof Den Bosch telt nu die elf er echter toch weer bij en dat vind ik onverantwoord. Er wordt wel gezegd dat voetbalbestuurders opportunisten zijn, maar hier zijn het de rechters die daar last van hebben.

---

* Werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan Erasmus Universiteit Rotterdam

Ook bij de beoordeling van het gelijkheidsbeginsel viel mijn mond open van verbazing. Drie andere buitenlandse trainers hebben wel de 30%-regeling gekregen, maar zouden geen gelijke gevallen zijn omdat zij internationale ervaring hebben. En dat terwijl deze voetbaltrainer tot november 2008 in België trainer was geweest, is dat soms geen buitenland? Ik vind het sowieso vreemd dat het hof een onderscheid maakt tussen voetbaltrainers, want dat lijkt mij een behoorlijk homogene groep.

Natuurlijk kan je de vraag stellen wat een voetbaltrainer uit België met de 30%-regeling in Nederland moet, want maakt hij wel zoveel extraterritoriale kosten? Maar dat is een politieke vraag, die niet alleen speelt bij Belgen, maar ook bij Duitsers en anderen die in Nederland komen werken en de 30%-regeling krijgen. Waarom doen wij dat eigenlijk aan hen cadeau? Als het kabinet meent dat de staatsfinanciën met bezuinigingen op orde gebracht moeten worden, zou het ook kunnen overwegen om de 30%-regeling aan te scherpen of zelfs helemaal af te schaffen. Want het is toch een beetje sinterklaas voor de buitenlanders.

Maar in de tussentijd vind ik dat deze voetbaltrainer net als de tienduizenden andere buitenlanders de 30%-regeling moet krijgen.